

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudkyň Mgr. Sylvy Šiškeové a Mgr. Lenky Oulíkové v právní věci žalobkyně: **S. S.**, zastoupené Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D., advokátem se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1, proti žalovanému: **rektor Univerzity Karlovy**, se sídlem Ovocný trh 560/5, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2021, č. j. UKRUK/431243/2020-7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2023, č. j. 5 A 68/2021-81, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá**.
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit **ve lhůtě patnácti dnů** ode dne doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši **1000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný obdržel podnět k prošetření podezření na plagiování diplomové práce žalobkyně. Následně nechal systémem pro odhalování podobností studijních prací vypracovat analýzu, jejímž výsledkem bylo nalezení 47% shody diplomové práce žalobkyně s jinými zdroji. V návaznosti na toto zjištění žalovaný s žalobkyní zahájil správní řízení o vyslovení neplatnosti vykonání součásti její státní závěrečné zkoušky. Žalobkyně se zahájením řízení nesouhlasila, jelikož byla přesvědčena, že šlo o marginální administrativní pochybení spočívající v tom, že určité zdroje na příslušných místech své práce pouze zapomněla citovat. Popřela, že by se z její strany jednalo o úmyslné jednání.

[2] Žalovaný podle § 47c odst. 6 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), jmenoval pět členů přezkumné komise, kteří vypracovali stanovisko. V něm konstatovali, že diplomová práce je z velmi významné části plagiátem. Žalovaný posléze vydal rozhodnutí, v jehož výroku I. rozhodl podle § 47c odst. 2 písm. b) zákona o vysokých školách, podle čl. 18 Studijního a zkušebního řádu Univerzity Karlovy a podle § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, že součást

státní zkoušky – obhajoba diplomové práce, je neplatná. Ve výrocích II. a III. žalovaný rozhodl, že dnem, kdy se pravomocné rozhodnutí o neplatnosti vykonání součásti státní závěrečné zkoušky stane účinným, pozbývá žalobkyně vysokoškolské vzdělání získané absolvováním magisterského studijního programu Právo a právní věda, studijního oboru Právo, uskutečňované v prezenční formě studia na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. Zároveň tímto dnem žalobkyně pozbývá akademický titul *magistr* a platnosti pozbývá i vysokoškolský diplom a dodatek k diplomu. Diplom i dodatek diplomu byla žalobkyně povinna odevzdat děkanovi Právnické fakulty Univerzity Karlovy.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobkyně bránila u Městského soudu v Praze, který žalobu zamítl rozsudkem označeným v záhlaví.

[4] Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Dne 29. 6. 2023 požádala o přiznání odkladného účinku. Zdůraznila, že pro výkon jejího povolání (asistentka soudce krajského soudu) je nutné, aby disponovala osvědčením o vzdělání v daném oboru. Zneplatnění části státní závěrečné zkoušky a následná povinnost odevzdat vysokoškolský diplom by pro stěžovatelku znamenalo ztrátu kvalifikačních předpokladů potřebných pro výkon jejího povolání, a tedy zjevně vedlo ke vzniku značné újmy. Stěžovatelka v důsledku rozhodnutí žalovaného přichází o možnost pracovat v oboru, ve kterém působí a zdokonaluje se již řadu let, který tvoří významnou součást jejího života a je taktéž zdrojem její obživy. Bezodkladný výkon napadeného rozsudku by proto byl pro stěžovatelku v její stávající odborné a pracovní sféře likvidační. Naproti tomu neexistuje způsob, jakým by přiznáním odkladného účinku mohla být způsobena újma jiným osobám. Vysokoškolský diplom, jehož odebrání bylo napadeným rozsudkem potvrzeno, nezasahuje žádným způsobem do právní sféry třetích osob. Stěžovatelka proto uzavřela, že důsledky výkonu rozhodnutí by pro ni znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vzniknout jiným osobám, resp. jiným osobám v daném případě žádná újma nevznikne.

[5] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[6] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud (NSS) jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Odkladný účinek je výjimečným institutem, jenž má chránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (usnesení NSS ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011-115). Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (tj. uložené právní povinnosti nelze vynuocovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována).

[7] Zatímco včasné podání správní žaloby proti rozhodnutí rektora o vyslovení neplatnosti vykonání státní zkoušky nebo její součásti má odkladný účinek ze zákona (§ 47d odst. 2 zákona o vysokých školách), s podáním kasační stížnosti odkladný účinek spojen není.

pokračování

[8] NSS při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., tj. 1. výraznou disproportionálnost újmy způsobenou stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2. absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu. Stěžovatelova tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[10] NSS v posuzované věci shledal, že stěžovatelka dostatečně konkrétně a individualizovaně netvrdí ani nedokládá, že výkon rozhodnutí, kterým (zjednodušeně řečeno) pozbyla vysokoškolské magisterské vzdělání v oboru Právo a právní věda, by pro ni znamenal citelnou a reálnou újmu. Těžiště stěžovatelkou tvrzené újmy představuje skutečnost, že v důsledku ztráty vysokoškolského titulu nebude moci nadále vykonávat profesi, pro níž je vzdělání v oboru nutnou podmínkou. To bude mít za následek také ztrátu zdroje obživy a způsobu seberealizace. Stěžovatelka ale nijak nedoložila, že v současnosti jako asistentka soudce skutečně působí. NSS připomíná, že stěžovatele, který navrhuje přiznání odkladného účinku, tíží důkazní břemeno k uplatněným tvrzením. Unesení tohoto důkazního břemena po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil (usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50, odst. 5). Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, tedy má povinnost tvrzení a povinnost důkazní; je na něm, aby konkretizoval a osvědčil, jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly (viz např. usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). NSS poukazuje rovněž na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti – kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74, odst. 9).

[11] Aplikováno na nyní posuzovaný návrh, není úlohou NSS, aby ověřoval, zda stěžovatelka skutečně jak asistentka soudce působí. Jelikož se jedná o stěžovatelčin hlavní argument, resp. hlavní důvod tvrzené újmy, a stěžovatelka jej odpovídajícím způsobem nedoložila, NSS návrh na přiznání odkladného účinku zamítl. Pro úplnost soud dodává, že stejně tak stěžovatelka nedoložila, že by se v důsledky ztráty povolání asistentky soudce její

finanční a životní situace zhoršila natolik, že by to pro ni mělo likvidační následky. Tuto skutečnost v návrhu na přiznání odkladného účinku pouze letmo zmínila.

[12] S ohledem na výše uvedené NSS uzavírá, že se stěžovatelce nepodařilo osvědčit naplnění již první podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tedy že by jí v souvislosti s výkonem nebo jinými právními následky rozhodnutí žalovaného hrozila újma dosahující zákonem požadované intenzity.

[13] NSS dodává, že tímto rozhodnutím nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku není meritorním rozhodnutím a nevytváří překážku věci rozhodnuté.

[14] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podléhá soudnímu poplatku ve výši 1000 Kč podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je tento poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32]. NSS proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[15] Soudní poplatek lze zaplatit vylepením kolkových známek na přiloženém tiskopisu nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1020419623**.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V případě placení kolkovými známkami je třeba nalepit vždy oba jejich díly (neznehodnocené) na tiskopis na vyznačeném místě, tiskopis podepsat a vrátit jej označenému soudu.

V Brně dne 19. července 2023

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu

pokračování

2 As 196/2023 - 43

Nejvyšší správní soud
Moravské náměstí 6
Brno

sp. zn. 2 As 196/2023

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓